

Pääasian asianosainen

Polbud – Wykonawstwo sp. z o.o. (selvitystilassa)

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 49 ja SEUT 54 artiklaa on tulkittava siten, että sijoittautumisvapautta sovelletaan siihen, että jäsenvaltion oikeuden mukaan perustetun yhtiön sääntömääräinen kotipaikka siirretään toisen jäsenvaltion alueelle, jotta yhtiö muutetaan tämän toisen jäsenvaltion oikeuden soveltamisalaan kuuluvaksi yhtiöksi tämän toisen jäsenvaltion lainsäädännössä asetettujen edellytysten mukaisesti, ilman että kyseisen yhtiön tosiasiallista kotipaikkaa siirretään.
- 2) SEUT 49 ja SEUT 54 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan sen, että jäsenvaltion oikeuden mukaan perustetun yhtiön sääntömääräinen kotipaikka siirretään toisen jäsenvaltion alueelle, jotta yhtiö muutetaan tämän toisen jäsenvaltion oikeuden soveltamisalaan kuuluvaksi yhtiöksi tämän toisen jäsenvaltion lainsäädännössä asetettujen edellytysten mukaisesti, edellytyksenä on selvitysmenettelyn toteuttaminen ensimmäisessä yhtiössä.

⁽¹⁾ EUVL C 211, 13.6.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Amtsgericht Kehl – Saksa) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on I

(Asia C-195/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Liikenne — Ajokortti — Direktiivi 2006/126/EY — 2 artiklan 1 kohta — Ajokorttien vastavuoroinen tunnustaminen — Ajokortin käsite — Kuljettajantutkintotodistus, joka oikeuttaa haltijansa ajamaan sen myöntäneen jäsenvaltion alueella ennen lopullisen ajokortin luovuttamista — Tilanne, jossa kuljettajantutkintotodistuksen haltija kuljettaa ajoneuvoa toisessa jäsenvaltiossa — Velvollisuus kuljettajantutkintotodistuksen tunnustamiseen — Kuljettajantutkintotodistuksen haltijalle määrättävät seuraamukset ajoneuvon kuljettamisesta todistuksen antaneen jäsenvaltion alueen ulkopuolella — Oikeasuhteisuus)

(2017/C 437/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Kehl

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

I

Muu osapuoli: Staatsanwaltschaft Offenburg

Tuomiolauselma

- 1) Ajokorteista 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY 2 artiklan 1 kohtaa sekä SEUT 18, SEUT 21, SEUT 45, SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka nojalla kyseinen jäsenvaltio voi kieltäytyä tunnustamasta toisessa jäsenvaltiossa myönnettyä todistusta, jolla vahvistetaan, että sen haltijalla on ajo-oikeus, kun kyseinen todistus ei täytä direktiivissä säädetyn ajokorttimallin vaatimuksia, ja jonka nojalla näin on silloinkin, kun todistuksen haltija täyttää direktiivissä säädetyn ajokortin myöntämisen edellytykset.

- 2) Direktiivin 2006/126 2 artiklan 1 kohtaa sekä SEUT 21, SEUT 45, SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että jäsenvaltio määrää seuraamuksen direktiivissä säädetty ajokortin myöntämisen edellytykset sinänsä täyttäneelle henkilölle, joka kuljettaa sen alueella moottoriajoneuvoa, vaikka hänellä ei ole direktiivissä säädetyn ajokorttimallin vaatimusten mukaista ajokorttia, ja joka, ennen kuin toinen jäsenvaltio luovuttaa hänelle tällaisen ajokortin, pystyy osoittamaan ainoastaan tämän toisen jäsenvaltion antamalla väliaikaisella todistuksella, että hänellä on ajo-oikeus tässä toisessa jäsenvaltiossa, edellyttäen kuitenkin, ettei tämä seuraamus ole suhteeton teon vakavuuteen nähden. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tältä osin otettava asianomaisen henkilön tekemän rangaistavan teon vakavuutta arvioidessaan ja hänelle määrättävän seuraamuksen ankaruudesta päättäessään huomioon mahdollisena lieventävänä seikkana se, että tämä henkilö on saanut toisen jäsenvaltion myöntämällä todistuksella osoitetun ajo-oikeuden tässä toisessa jäsenvaltiossa ja että todistus lähtökohtaisesti vaihdetaan asianomaisen henkilön hakemuksesta ennen sen voimassaolon päättymistä direktiivissä 2006/126 säädetyn ajokorttimallin vaatimusten mukaiseen ajokorttiin. Kyseisen tuomioistuimen on asiaa arvioidessaan otettava huomioon myös, millaista vaaraa asianomainen henkilö todella aiheutti liikenneturvallisuudelle tuomioistuinvaltion alueella.

(¹) EUVL C 260, 18.7.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 25.10.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Majid Shiri, joka tunnetaan myös nimellä Madzhdi Shiri

(Asia C-201/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EU) N:o 604/2013 — Kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen — 27 artikla — Oikeussuojakeino — Tuomioistuinten harjoittaman valvonnan laajuus — 29 artikla — Siirron täytäntöönpanon määräaika — Siirtoa ei panna täytäntöön määräajassa — Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion velvollisuudet — Vastuun siirtyminen — Edellytys, jonka mukaan vastuussa olevan jäsenvaltion on tehtävä päätös)

(2017/C 437/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Majid Shiri, joka tunnetaan myös nimellä Madzhdi Shiri

Muu osapuoli: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Tuomiolauselma

- 1) Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 29 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että jos siirtoa ei toteuteta kyseisen asetuksen 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa kuuden kuukauden määräajassa, vastuu hakemuksen käsittelystä siirtyy suoraan lain nojalla pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle, eikä edellytyksenä ole se, että hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio kieltäytyy ottamasta asianomaista henkilöä vastaan tai takaisin.